

PALESTRINA

KÓRUSHÍRADÓ

5.

1990. Szilveszter - 1991. Újév

"Ó szép Jézus! Ez új esztendőben légy híveidben.
Ó Mária! Esedezzél értünk, édes reményünk!...
Adjad, kérünk, hogy ebben az új esztendőben
Lehessünk épek testben, lélekben." /Magyar Cantionale XVII.sz./

TE DEUM

Téged Isten dicsérlek, és hálát adok mindenért!
Sok mindenért kell hálát adnunk: országos, egyházi és személyes aján-
dékokért. Itt most csak a kórus-énekes örömét és köszönetét mondjuk el.

Az 1990-es esztendő nagyon sok örömet nyújtott a számunkra.
A most záruló év tavaszán fogtunk össze a kórus fennmaradása, folyama-
tos működése céljából. Ennek a jegyében született meg ez a kórushíradó
is, amely a kórusélet /szerény/ tükrévé és segítőjévé vált.
Hálát adunk azért, hogy élünk, vagyis énekelünk, ellátva a székesegyhá-
zi kórus hagyományos szolgálatát. Köszönet ezért elsősorban a próbá-
kon és beénekléseken pontosan résztvevő énekestársainknak. Köszönet a
távolabbról bejáróknak és betegséggel, vagy súlyosabb otthoni gondok-
kal küszködő és mégis éneklő társainknak.
Örömünk, hogy ez az év új társakat adott nekünk, akiknek a révén meg-
erősödhetett a jövőbe tekintő reményünk.
Nagy örömünk volt az Énekiskola megnyitása és öröm a minden vasárna-
pi találkozás a szentmisén a kisfiúkkal.

Téged Isten dicsérünk, és hálát adunk mindenért!

SZENT CECILIA NAPJA 1990.

Örömmel fogadta a kórus tagsága karmesterünk bejelentését, hogy
az 1990-es Cecilia hangversenyünket, zenei áhitatunkat a Szekszárdi
Belvárosi plébániatemplomban tartjuk, Parkas Béla plébános úr meg-
hívására. - Tisztességesen felkészültünk.

Az utazást a mindig hasznos, kellemes együttlét érdekében is autó-
busszal oldottuk meg. Kellemes hangulatban érkeztünk meg és a temp-
lomban mindjárt próbát is tartottunk. A plébániatemplom szép nagy,
a felújítás most folyik, kórusrésze még nincs befejezve, ezért rend-
rakással kezdtük. Jelzések szerint az orgona is javításra szorul,
ezért a capella művekkel készültünk.

A szentmise előtti áhitat műsorát a plébános úr konferálta. A misét
is végigénekeltek.

Az áhitaton:

Andreas: Magnificat
Gregorián Veni Sancte
Hassler: Diligam te, Domine
Palestrina: Tu es Petrus
Victoria: O magnum mysterium

A szentmisén:

Victoria: Missa Quarti toni
Viadana: Laetatus sum
Gregorián Alleluja
Palestrina: Dum aurora /Caecilia/
Haller: Pange lingua

Nyugodtan mondhatjuk, hogy az elmúlt év egyik legjobban összekovácsolódott műsorát adtuk elő. A nagyszámú hallgatóság utólagos véleménye is alátámasztotta ezt a megállapítást. Karnagyunk sem volt elégedetlen! - Kissé kellemetlen volt a fűtetlen templom, /az országban egyébként a legtöbb helyen az/, de ez nem befolyásolta az éneklést.

Utána a plébánián megvendégelték bennünket, a plébános úr köszönő szavaiban hangsúlyozta, hogy a zenés-áhitat és a misén való éneklésünk - úgy érzi - sokat segített a város hitéletének elmélyítésében. Kellemes hangulatban utaztunk haza a tervezett időpontban. A formabontás, hogy a Palestrina Kórus nem a Pécsi Székesegyházban énekelt, új szint hozott mindkét városban a Cecilia ünnep alkalmával.

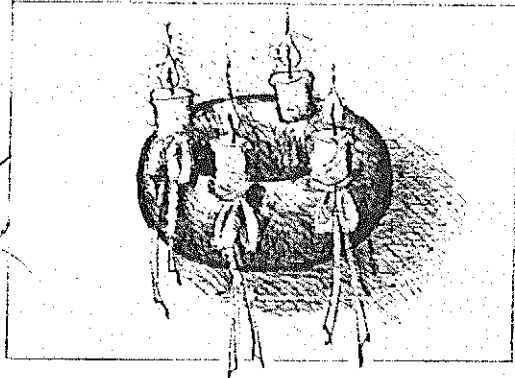
/Tóth László/

ADVENT

"Örvendj nagyon..., újjongj!

Királyod érkezik hozzád,
aki igaz és diadalmas!"

Zakariás 9,9

Várni, várakozni... Sokszor megtapasztalt, talán kissé kesernyés szájjal vegyített emlékek kavarnak bennünk ezekre a szavakra. Várakozni annyi, mint meghosszabbítani az Időt, vagy a beteljesedésig megfeszíteni a bensőnkben rezgő vékony szálakat.

S mégis valahol a várakozás teszi igazán széppé a beteljesedést, nyitja meg azokat a mélységeket, melyek megtapasztalása nélkül szálnalmasan szegények lennénk. Saint-Exupery így fogalmazza meg varázslatos regényében, a Kis Hercegben:

"...Jobb lett volna, ha ugyanabban az időben jössz - mondta a róka. Ha például délután négykor érkezel majd, én már háromkor elkezdek örülni. Minél előrébb halad az idő, annál boldogabb leszek. Négykor már tele leszek izgalommal és aggodalommal, fölfedezem, milyen drága kincs a boldogság. De ha csak úgy, bármikor jössz, sosem fogom tudni, hány órára öltöztessenem díszbe a szívemet..."

Együtt vártuk és ünnepeltük 1990 adventjét.

Hétről-hétre visszatérő, egyedi varázssal töltött estéket éltünk át. Nehezen fogalmazható meg, hogy mi tette őket különösen bensőségesse: talán a mindannyiunkban - az adott pillanat egyszerűségében - megszülető érzelmek, gondolatok. Versek. Dallamok. Püspök úr és Bíró László által elmondott szavak, melyek mindenkiben más és más mélységeket töltöttek meg tartalommal.

S hiszem, hogy mégis ugyanazokat.

A próbaterem boltívébe helyezett adventi koszorú gyertyáinak fényében döbentem rá először, hogy mitől olyan más ez az advent, miért nem szomorú ez a várakozás... József Attila sorai jutottak eszembe:

"Fölöttünk csengőn, tisztán énekel az ég

S az újszülött rügyező ágakkal

Lángot rak a fázó homlokok mögé."

Együtt voltunk.

Együtt vártunk.

Együtt ünnepeltünk.

Öntudatlanul is erősítettük egymásban a Reményt. Reménységet a Beteljesedéshez, az Eljövendőhöz.

/Kolonics Aranka/

ÉJFÉLI MISE

Idén templomunkból közvetítte a TV. /Sőt átvette a katalán televízió is./ Különleges kivilágítás változtatta meg a megszokott belső szín-hatást.

Számunkra nem a TV jelenléte tette jelentőssé a mostani éjféλι misét. Az okozott kényelmetlenség is jelentéktelen. Évtizedes gyakorlat /a fiatal pécsi lumpok találkozója/ elmúlóban van - igaz, a rendőrség jelentős segítségével. - S így újra szentmisén vehettünk részt.

Ujra kórus-szolgálatra kértek bennünket, melyet a Bárdos-kórusal együtt láttunk el, s amelyet az ünnep utáni első próbát meglátogatva maga a püspök úr köszönt meg.

Ujra járulhattunk a szentáldozáshoz, sőt a plébános úr megszervezte azt a kórusra. Köszönjük.

Akik ott lehettünk, - a püspöki homilia gondolatmenetét követve, - arra gondoltunk, hogy eljött közénk az Isten Fia. Gyermekeként mindent elfogad. A pásztorokkal mi is odamegyünk és fölajánljuk azt, amink van. De mink van? Szerény énekünk = istálló szalmája... Legyünk bármilyen szegények, öregek, Jézus elfogadja, amit adunk. És tovább vár: sajátmagunkat várja ajándékuł. Ha megteesszük, kölcsönös lesz az ajándékozás!

A TV reflektorainak fényében világossá vált: Jézus fénye nem reflektor, nem kis részletet világít meg, hanem teljes világosság. Nem külsődleges, belső fénye utat mutat. Ha belénk is átvilágít, mi is az Ő fényét sugározhatjuk.

/M+I/

KARÉNEKES KISKÁTÉ /folytatás/

18. Ne intézkedj az énekarban önhatalmúlag, mert esetleg kereszted a vezető szándékait.
29. Ha hónapokig nem jártál az énekarba, nem illik akkor jönnöd először, amikor éppen kirándulást, bált, stb. rendez a kórus.
30. Ne különülj el az énekarban, de ne is akarj mindenáron közép-pont lenni.
69. A jó karénekes rendszeresen jár énekpróbára.
70. Csak a rendszeres énekpróba-látogatás tesz valakit jó karénekessé.
84. A jó énekes sohasem mondja azt: "Én ezt úgyis tudom, nekem nem kell próbára járnom." Vajjon engednek-e olyan futball-játékost részt venni a döntő mérkőzésen, aki hónapokig távol volt a tréningtől?

/Deák Bárdos György/

TIME OUT

/Közismerten a sportban: holtidő/ Deklarálva: lejárt az idő!

A Fokolare-mozgalom felismerése: így nem mehet tovább; az egész világnak kell imában összefogni a békéért. A résztvevők minden nap déiben imádkoznak a világ békéjéért, jelenleg elősorban az öböl-válság békés megoldásáért.

Csatlekozunk mi is. Ne feledkezz meg erről, ha hallod a déli harangszót; de akkor sem, ha nem hallanád!
Béke Királynője, könyörögj érettünk!

Esti harangszókor pedig hazánkért imádkozzunk az itt következő felhívás szerint.

VIDD SZÉT A LÁNGOT: AZ IMÁDSÁG LÁNGJÁT!

Imádkozni annyi, mint részt venni abban, amit Isten akar tenni, nem pedig saját akaratunk rákényszerítése Istenre. Imádkozni annyi, mint megnyílni Isten életadó energiái előtt, hogy beáramolhassanak az emberi történelembe. Az imádság a leghatalmasabb erő a világmindenségben, ellenállhatatlan, életfakasztó erő. Mert Isten nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen /Ez. 33, 11./.

Mi magyarok, a 40 éves kommunista diktatura után megroppant gerinccel, összetört hittel, lelki koldussá lettünk. A krisztushívők közül sokan elpártoltak, mások közömbössé váltak. Kialvóban vannak a családi tűzhelyek. Sok papi és szerzetesi élet a megalkuvások középszerűségébe fulladt. A még épségben maradtakra a szabadosság még nagyobb veszélyei leselkednek.

Imádkozzunk Testvérek! Fogjunk össze Isten kegyelmének elfogadására! Minden este az esti harangszóra, ajánljuk fel imádságunkat, ugyanabban az időben lélekben találkozásként, Magyarország újra-evangelizálásáért, mindannyiunk megtéréseért, hogy az Isten kegyelme utáni vágyakozás hatalmas lángja csapjon fel az égre, s válaszul még hatalmasabb isteni tűz: a Szentlélek szálljon le szelíden a magyarok szívébe, hogy megújulhasson itt nálunk a föld színe. Csak a szívbeli megtérés segít már! Enélkül minden bukásra van ítélve, mert a történelem a mi szívünkben, a kicsik és jelentéktelenek szívében alakul, akik Isten életét szomjazák. Felajánlható a Miatyánk, vagy az Urangyala, Rózsafüzér, vagy egy szívbeli fohász, vagy a következő imádság:

Irgalmas és Könyörülő Isten, népek Istene, atyáink Istene! Tekints le ránk, a Te Szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak életét élhessük itt a földön, és ezáltal a hitetleneket a hitre vezessük. Add nekünk az igaz bűnbánat kegyelmét, hogy egészen Hozzád térve, családjunkat, közösségünket és az egész magyar nemzetet Tehozzád vezethessük és más népek vigasztalására, segítségére és örömére legyünk. Kicsinyek és árvák vagyunk, Isten Te légy a mi Oltalmunk, Mindenható Atya, Magasságbeli Fiú, Vigasztaló Szentlélek, Szentháromság egy Isten, Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.

Magyarok Nagyasszonya, könyörögj érettünk!

Szent István király és nemzetünk összes szentje, könyörögjetez érettünk!

Betegek, öregek, megrokkant, magányos, házastársától elhagyott testvéreim: Ajánljátok fel égő szenvedéseiteket a haza oltárán a Mennyei Atyának az Ur Jézus Krisztus által a Szentlélekben!

Ezért a nagy ügyért a mennyei Atya iránti szeretetből:

- zúgolódás nélkül akarom viselni keresztmet. /Ez a felajánlás adja meg életem értelmét./
- állapotbeli kötelességeimet teljes odaadással, a szeretetben való önfeladásig, hősiiesen akarom teljesíteni.
- újra bűzgón járulok a szentségekhez, és minden erőmmel küzdeni fogok a bűn és a sötétség hatalmai ellen Jézus Szent Nevével.
- szent hivatásomhoz való hűségemet Isten kegyelmével életem teljes feláldozásáig megtartom.
- igyekszem másokat is megnyerni Magyar Hazánk lelki ujjászületése nagy ügyének.

Vállalva a nevetségessé válást és vállalva magyar testvéreimért a külső és belső szenvedéseket, papi áldással és szerzetesi életem felajánlásával, meggyújtom a LÁNGOT!

Mátraverebély-Szentkút, 1990.október 7.

Barsi Balázs OFM